

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207154
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8513207154.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti odporcovi Y. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XX v konaní o zaplatenie 156,18 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 57,18 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 21.9.2012 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 16.12.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 156,18 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj na náhradu trov konania. Žalovaná suma pozostáva z nezaplatenej ceny poskytnutých služieb vyfakturovaných v období mesiacov jún a júl 2012 vo výške 57,18 eur a z náhrady škody vo výške 99 eur za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, pričom táto suma predstavuje rozdiel medzi jeho predajnou cenou a tzv. akciovou cenou. Navrhovateľ uviedol, že predmetnú škodu spôsobil odporca tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti, ale následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a odporcovi doručil návrh na začatie konania a súčasne ho vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadril v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Odporca sa k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (teda konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p. dňa 30.5.2014 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 17.6.2014 o 9.30 hod. bude vo veci účastníkov konania vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - zmluvou o pripojení zo dňa 23.5.2012, listinou označenou ako detaily k SOS, dodatkom k zmluve o pripojení uzavretým dňa 23.5.2012, prílohou č. 1 k dodatku k zmluve, pokusom o pokonávku zo dňa 6.9.2012 a kópiou doručenky, opismi faktúr č. 5169535684 a č. 5166062906, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., oboznámil sa tiež s obsahom informatívnych výpisov navrhovateľa a jeho právneho zástupcu z obchodného registra, ako aj s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 23.5.2009 zmluvu o pripojení č. A6318945 a tiež dodatok k tejto zmluve o pripojení, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi mobilný telefón zn. Nokia 300 za kúpnu cenu 1 euro a podľa tvrdenia navrhovateľa bežná predajná cena uvedeného telefónu bola 100 eur.

V zmysle bodu 2.3 dodatku sa odporca zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu a využívať bez prerušenia služby poskytované navrhovateľom v súlade so svojimi záväzkami po dobu 24 mesiacov od uzavretia dodatku a zároveň sa zaviazal neuskutočniť úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (písm. a/ bodu 2.3. dodatku), nepožiadat' o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (písm. b/ uvedeného bodu dodatku), nedopustiť sa konania, alebo svojim konaním nedať podnet alebo neumožniť také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy, alebo ju vypovedať, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť mu poskytovanie služieb (písm. c/ uvedeného bodu dodatku), ako aj že bude mať na SIM karte aktivovaný účastnícky program (resp. taký variant) alebo takú kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písm. b/ uvedených kategórií služieb, že nedôjde k porušeniu jeho záväzku podľa bodu 2.2 dodatku (písm. d/ bodu 2.3 dodatku).

V zmysle bodu 3.7 dodatku k zmluve o pripojení odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu rovnajúcu sa rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle uvedeného dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v danom dodatku (24 mesiacov - doba viazanosti) pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov v čl. 2 bodoch 2.2, 2.3 alebo 2.4 dodatku) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu, aj s ohľadom na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu a zaviazal sa mu poskytovať služby vo zvolenom účastníckom programe (Vol.do vš.sietí 100+ a Vol.s.Večer a Víkend+). Odporca v lehote splatnosti neplatil cenu za navrhovateľom poskytnuté služby vyfakturované v období od júna 2012 do júla 2012, spolu vo výške 57,18 eur.

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 6.9.2012 na úhradu sumy vo výške 168,67 eur, ktorá pozostáva z pohľadávky za poskytnuté služby v sume 57,18 eur, zmluvnej pokuty/náhrady škody vo výške 99 eur a poplatku za mimosúdne vymáhanie 12,49 eur. Pokus o pokonávku prevzala dňa 12.9.2012 manželka odporcu.

Ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení obsahujúce dohodu o zmluvnej pokute bolo v iných súdnych konaniach navrhovateľa vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, na čo poukázal samotný navrhovateľ v podanom návrhu, domáhal sa preto pokiaľ ide o sumu 99 eur (rozdielu medzi predajnou cenou pri uzavretí zmluvy o pripojení a určenou akciovou cenou poskytnutého mobilného telefónu) jej zaplataenia z dôvodu náhrady škody, z ktorej sumy však požadoval zároveň aj zaplataenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne odo dňa 21.9.2012, teda odo dňa, kedy sa mal odporca dostať do omeškania so splnením záväzkov v zmysle vyššie uvedeného pokusu o pokonávku.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež iba „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Predmetom tohto konania je zaplatenie ceny hovorného a poskytnutých služieb vo výške 57,18 eur a náhrady škody vo výške 99 eur, teda spolu zaplatenie sumy vo výške 156,18 eur spolu s príslušenstvom.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba čiastočne, a to v časti nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby a hovorné, preto v tejto časti návrhu vyhovel a v časti zaplatenia náhrady škody návrh zamietol.

Z citovaného zákonného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka vyplýva, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti a pri tejto všeobecnej zodpovednosti za škodu je potrebné, aby boli splnené určité základné predpoklady.

Týmito základnými predpokladmi sú 1. protiprávny úkon, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou (kauzálny nexus) a 4. zavinenie škodcu. Prvé tri predpoklady majú objektívny charakter a štvrtý subjektívny charakter.

1.) Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti.

2.) Škodou je ujma, ktorá môže byť majetková - vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, alebo aj nemajetková, pričom rozoznávame skutočnú škodu (zmenšenie majetku poškodeného) a ušlý zisk.

3.) Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku.

Škodu možno vnímať ako objektívnu kategóriu - zmenšenie majetku poškodeného alebo ako právnu kategóriu. O škode ako právnej kategórii možno hovoriť vtedy, ak k určitému zmenšeniu majetku poškodeného dôjde v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním škodcu. Súd riešil otázku existencie škody ako právnej kategórie a teda súčasne skúmal existenciu zmenšenia majetku navrhovateľa (poškodeného), a to či toto zmenšenie bolo vyvolané (či bolo v príčinnej súvislosti) s porušením právnej povinnosti odporcu.

V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (v uznesení č.k. 5C/33/2014-39 zo dňa 14.4.2014), nepredložil relevantné dôkazy preukazujúce naplnenie základných atribútov vzniku a výšky škody.

Cena, ktorú zaplatil odporca za poskytnutý mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie podľa zmluvy o pripojení predstavovala 1 euro, pričom jeho cena bez poskytnutej zľavy mala podľa tvrdení navrhovateľa predstavovať sumu 100 eur - doklad, o tom že v rozhodnom čase sa dotknuté zariadenie predávalo za práve takúto cenu, a teda že všeobecná hodnota zariadenia a nie iba navrhovateľom uvedená predajná cena bola práve v takejto výške, navrhovateľ súdu v celom konaní nepredložil. Podľa tvrdenia navrhovateľa rozdiel medzi uvedenými sumami predstavuje 99 eur. Navrhovateľ v rámci žalovanej istiny požadoval zaplatenie sumy 99 eur ako náhrady škody medzi „akciovou“ cenou podľa zmluvy o pripojení a bežnou maloobchodnou cenou navrhovateľa v čase uzavretia zmluvy o pripojení. Listinu označenú ako detaily k SOS, číslo SOS kódu D., kde je uvedená predajná cena tohto mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia vo výške 100 eur, súd nepovažuje za doklad preukazujúci všeobecnú predajnú cenu uvedeného mobilného telefónu/telekomunikačné zariadenie, teda cenu, za ktorú by sa mal tento mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie predávať.

Škodu mal odporca spôsobiť navrhovateľovi podľa tvrdenia navrhovateľa uvedeného v návrhu na začatie konania tým, že odporca získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za „akciovú“ (zvýhodnenú) cenu tak, že podpisom dodatku k zmluve o pripojení sa zaviazal používať služby, platiť za ne po dobu viazanosti a následne porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ však v tomto konaní nepreukázal, že medzi ním a odporcom došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu pred dohodnutou dobou viazanosti (osobitne, akým spôsobom k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo - nebola predložená žiadosť odporcu o vypojenie SIM karty z prevádzky alebo o jej dočasnú deaktiváciu - bod 2.3 písm. b/ dodatku k zmluve o pripojení, či iný úkon odporcu smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy/dodatku - bod 2.3 písm. a/ dodatku k zmluve o pripojení, ani doklady o vypovedaní zmluvy či odstúpení od nej zo strany navrhovateľa - bod 2.3 písm. c/ dodatku k zmluve o pripojení). V konaní bola preukázaná len skutočnosť, že odporca neuhradil navrhovateľovi faktúry za poskytnuté služby a hovorné, teda v tejto časti porušil svoje povinnosti, ale v dôsledku porušenia týchto povinností nebolo preukázané, aby došlo ku ukončeniu zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom.

Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal ukončenie zmluvného vzťahu s odporcom (osobitne, že by k ukončeniu zmluvného vzťahu pred dobou viazanosti došlo práve zo strany odporcu a teda, že odporca porušil právnu povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby) pred uplynutím doby viazanosti tak, ako to vyplýva z písm. a/, b/ či c/ bodu 2.3 dodatku k zmluve o pripojení a z bodu 2.4 uvedeného dodatku, tiež nepreukázal ani porušenie povinností odporcu podľa bodu 2.2 dodatku.

Súd dodáva, že navrhovateľ poskytol odporcovi zľavnený telefón/telekomunikačné zariadenie, resp. mu umožnil na základe dodatku k zmluve kúpu telefónu/telekomunikačného zariadenia za ním určenú zníženú kúpnu cenu, čo je podľa názoru súdu prejavom jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie zamerané podľa názoru súdu výhradne za účelom získania klientov. Navrhovateľ sa sám rozhodol prediť mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za zľavnenú kúpnu cenu, preto inú ako zľavnenú predajnú cenu zaplatenú na základe kúpnej zmluvy súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú.

Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu nepredstavuje škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti odporcu. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporcovi navrhovateľ poskytol pri kúpe mobilného telefónu, nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale následkom vôle navrhovateľa (ako výsledku jeho myšlienkového a rozhodovacieho procesu) vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané, k zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy riadená a ovplyvnená, a to, ako uviedol, že odporcovi poskytol zľavu z kúpnej ceny len z toho dôvodu, že sa tento zaviazal platiť mu za služby počas celej doby viazanosti, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv a ani s ním právne nesúvisí. Na formovaní vôle navrhovateľa, ako aj odporcu pri uzatváraní dodatku k zmluve o pripojení a teda aj pri uzatváraní kúpnej zmluvy na mobilný telefón, mali určite vplyv mnohé faktory tak na strane odporcu (napr. ponuky iných mobilných operátorov, jeho majetkové pomery, potreba nového mobilného telefónu, predpokladaný rozsah využívania služieb mobilného operátora), ako aj na strane navrhovateľa, a to snaha získať nového klienta alebo podržať si starého klienta, predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu, atď. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil navrhovateľ rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnej zmluve, odpredať odporcovi mobilný telefón so zľavou. Avšak jediným možným následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby, by bolo nenadobudnutie práve tohto brutto zisku v podobe mesačných platieb za aktivovaný mesačný program. Zmenšenie majetku navrhovateľa o poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu takýmto následkom nie je.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v časti istiny vo výške 99 eur požadovanej z dôvodu náhrady škody, a to aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy, pretože pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie uvedenej sumy, nemožno priznať ani právo na úroky z omeškania z nej.

V časti uplatneného nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby a hovorné z obsahu predložených faktúr vyplýva, že navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb vo výške 57,18 eur (jednotlivé položky sú popísané vo faktúrach č. 5169535684 a č. 5166062906). Navrhovateľ umožnil odporcovi uhradiť cenu za tieto služby ešte v dodatočnej lehote v zmysle pokusu o pokonávku z 6.9.2012, a to do 20.9.2012, čo však odporca doposiaľ neurobil a s úhradou sumy 57,18 eur je v omeškani. Navrhovateľ požadoval z celej dlžnej istiny úrok z omeškania až od 21.9.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na splnenie záväzku odporcu. Keďže návrh navrhovateľa je v časti ceny za poskytnuté služby a hovorné dôvodný, súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 57,18 eur, ako aj úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 8,75 % ročne od 17.2.2012 do zaplatenia (základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania odporcu s každou jednotlivou časťou istiny bola vo výške 1 %, resp. 0,75 % a tak navrhovateľ má nárok na úrok z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyšší než základná úroková sadzba ECB, t.j. vo výške 9 %, resp. 8,75 % ročne), keďže navrhovateľom uplatnený úrok neprevyšuje zákonom stanovenú výšku úroku z omeškania, súd

mu priznal požadovaný 8,75 % ročný úrok z omeškania od 21.9.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí termínu na zaplatenie stanoveného v pokuse o pokonávku do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania navrhovateľa a odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pri žalovanej istine 156,18 eur bol úspech navrhovateľa v časti istiny vo výške 57,18 eur, čo predstavuje 36,61 % úspešnosť a úspech odporcu v časti istiny vo výške 99 eur, čo predstavuje 63,39 %. Úspech odporcu prevyšuje úspech navrhovateľa o 26,78 % a v takomto rozsahu by mal odporca právo na náhradu trov konania od navrhovateľa. Keďže si však navrhovateľ náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu ani žiadne trovy konania nevyplývajú, súd rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať v lehote do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku odvolanie, a to na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.